

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. Варна , 24.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и девети януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Тони Кръстев

при участието на секретаря Христина З. Атанасова
като разгледа докладваното от Тони Кръстев Търговско дело №
20203100901061 по описа за 2020 година

Производството е образувано по искова молба от С. Ю. Ш., гражданин на Руската федерация, против „СОД Варна“ АД, ЕИК 103136921, за осъждане на „СОД Варна“ АД да заплати на ищеца сума в общ размер на 32 750,00 лева, от които сума в размер на 30 000,00 лева претърпяна от ищеца вреда, представляваща стойност на отнето МПС марка „Субару“, рег.№ *****, рама *****, която сума ищецът е заплатил на собственика на МПС, и сума от 2 750 лева, представляваща стойност на унищожена гаражна врата на имот с идентификатор 10135.2516.2129.2, находящ се в гр.Варна, *****, в поземлен имот с идентификатор 10135.2516.2129, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на исковата молба до окончателното издължаване.

Ищецът твърди в исковата молба, че на 25.08.2014 г. между него като възложител и ответника като изпълнител бил сключен договор, по силата на който ответникът се задължил да извърши проектиране, монтаж и поддръжка на сигнално-известителна система за обезопасяване и охрана на обект, находящ се в гр.Варна, местност „Бялата чешма и Дъбравата“, представляващ къща и гараж в поземлен имот с идентификатор 10135.2516.2129, както и движимите вещи, находящи се в тези обекти. Твърди още, че „Нови мир“ ООД, ЕИК 202424918, му предоставило ползването на собствен на дружеството лек автомобил марка „Субару“, рег. № *****, рама *****,

придобит на 10.05.2013 г. за цена от 42 000 евро. Заедно с ползването на ищеца била поверена и отговорността за МПС, включително се задължил да носи пълна отговорност в случай на увреждане, унищожаване, кражба и други на МПС. На 10.12.2019 г. лекият автомобил бил отнет противозаконно от гаража, находящ се в имота, описан по-горе и включен като обект на охраняваното имущество от ответника, съгласно договора от 25.08.2014 г. и Анекс към него от 27.05.2015 г. Освен, че МПС било отнето, били нанесени вреди на гаражната врата на обекта, като същата била напълно неизползваема, което наложило закупуване на нова врата на обща стойност 2 750 лева с доставка и монтаж. Твърди, че на предходни дати е имало постъпили сигнали при изпълнителя, както и, че на въпросната дата 10.12.2019 г. също е постъпил сигнал. Едва на дата 10.12.2019 г. при постъпване отново на сигнал, служители на изпълнителя посетили обекта на място. Твърди се, че представители на изпълнителя са посетили обекта на място, но след това са си тръгнали, без да направят необходимата проверка на сигнала и да предприемат необходимите действия. Според ищеца ответникът не е изпълнил задължението си да извършва инспекция по подадените сигнали всеки път, когато има такива, тъй като не е предприел необходимите действия при получаване на сигналите в дните, преди кражбата, а при пристигане на сигнала в деня на кражбата, не е извършил необходимите действия за опазване на имуществото на възложителя. Отделно от това изпълнителят не е уведомил органите на МВР. В резултат от неизпълнение на задълженията на изпълнителя МПС е било отнето противозаконно от имота на ищеца. Счита, че е налице бездействие на ответника и груба небрежност при изпълнението на договора, довели до кражбата на МПС и унищожаването на имуществото на ищеца, а именно: - неполагане на дължимата грижа и грижата на добрия търговец като професионалист за опазване на имуществото на ищеца; - бездействие и липса на реакция при постъпили предходни сигнали /преди датата на инцидента/; - бездействие и проявление на груба небрежност при пристигането на сигнала в деня на кражбата; - неуведомяване на органите на МВР при обстоятелства, които са налагали такова уведомяване. Излага, че собственикът на откраднатото МПС насочил претенциите си за стойността на МПС към ищеца, тъй като отговорността за пазенето му била негова. Твърди, че е заплатил на собственика стойността на МПС, определена от него, а именно 30 000,00 лева. Сочи, че ищецът като възложител бил изправна страна

по договора. По тези съображения моли за уважаване на исковете и присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът е подал **отговор на исковата молба**, с който оспорва основателността на предявения иск. Не оспорва факта, че на 25.08.2014 г. между ищеца като възложител и „СОД-Варна“ АД като изпълнител е сключен описания в исковата молба договор. Излага, че на 09.12.2019 г. в 21,01 ч. в „дежурната“ на „СОД-Варна“ е получен сигнал за аларма в обект р-н 12135 Дом „Нов свят“ и екипът на патрулен автомобил ***** пристигнал в района на обекта след 2 мин., извършил оглед и не е констатирал следи от взлом, за което докладвал в „дежурната“ на „СОД-Варна“ и напуснал обекта. Към 23,37 ч. дежурният екип отново получил сигнал за аларма в същия обект и пристигнал в обекта след 3 мин. Екипът отново прескочил оградата и извършил оглед на всички врати, прозорци и гаража и не установил следи от взлом. И при двата огледа екипът не констатирал наличие на взломни действия, поради което не уведомил полицията. За двата сигнала своевременно било уведомено лицето за контакт М.М., който не посетил обекта и не осигурил достъп на екипа за оглед на помещенията и гаража, което, според ответника, се явявало неизпълнение на клаузите на чл. 10 от раздел II на договора. Обектът бил посетен от М.М. на следващия ден, когато констатирал проникването в гаража и противозаконното отнемане на процесния автомобил. Възразява, че съгласно чл. 1 от раздел V на договора отговорността на изпълнителя за вреди причинени на възложителя вследствие на виновно неизпълнение на задълженията по договора е ограничена до размер на 0 лева, при наличие на застрахователна полица, и 1000 лева, ако застрахователната полица е изтекла. Възразява, че според чл. 2, т. 1 от раздел V на договора изпълнителят не носи отговорност за отнето имущество, ако срокът на реагирането е по малък от уговорения в ал. 1, т. 3 от договора, което в случая било факт. Моли за отхвърляне на исковите претенции като изцяло неоснователни и недоказани.

В **допълнителна искова молба** ищецът оспорва твърденията на ответника, че представителят на възложителя М.М. не е оказал съдействие. Противопоставя се на твърденията на ответника, че отговорността му за вреди е в размер на 0 лева при наличие на застрахователна полица. Поддържа доводите, изложени в исковата молба, в т.ч. че ответникът следва да

възстанови в пълен размер причинените вреди, като ограничаване на отговорността на ответника до 0 лева или до 1000 лева не може да бъде противопоставено на ищеца, тъй като е налице неизпълнение на задълженията на изпълнителя при груба небрежност.

В подаден в законоустановения срок **отговор на допълнителната искова молба** ответникът оспорва твърденията на ищеца, че представителят на възложителя М.М. е оказал съдействие на служителите от „СОД Варна“ АД на 09.12.2019 г. Поддържа, че при получаване на сигналите дежурния екип на „СОД Варна“ АД не е получил съдействие от представителя на възложителя за извършване на проверка в сградите и гаража на охранявания обект. Заявява, че служителите на „СОД Варна“ АД не са уведомили органите на МВР, тъй като не са констатирали проникване в сградата и гаража чрез взлом. Оспорва твърдението на ищеца, че от страна на изпълнителя е имало бездействие и груба небрежност при изпълнението на договора довели до кражбата на автомобила. Възразява, че бездействието на представителя на възложителя, който своевременно бил уведомен за получените сигнали на 09.12.2019 г. и не е съдействал на служителите на изпълнителя за извършване на оглед в сградите и гаража, представлява груба небрежност от негова страна и е довело до кражбата на МПС. Поддържа възражението за ограничена отговорност независимо от уговорената с анекси по висока такса в размер на 42 лева. Поддържа, че не носи отговорност за отнето имущество, ако срокът на реагирането е по малък от уговорения в ал. 1, т.3 от договора.

В съдебно заседание страните поддържат изложените доводи и възражения. Представени са писмени защиты.

Варненският окръжен съд, въз основа на твърденията и възраженията на страните, с оглед събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

От приетите по делото като доказателства и неоспорени от ответника Договор № 274511235/25.08.2014 г., Анекс от 27.05.2015 г. и Анекс от 13.07.2016 г. се установява, че между ищеца С. Ю. Ш., като възложител и ответника „СОД Варна“ АД като изпълнител е сключен договор за проектиране, монтаж и поддръжка на сигнално-известителна система за

обезопасяване и охрана на обект, находящ се в гр.Варна, местност „Бялата чешма и Дъбравата", представляващ къща и гараж в поземлен имот с идентификатор 10135.2516.2129. Ответникът е приел да осигури 24-часово наблюдение чрез централен диспечерски пулт състоянието на сигнално-известителната система на обекта, и да осигури в срок до 5 (пет) минути след получаване на алармен сигнал от сигнално-известителната система охрана и защита, в съответствие с изискванията на Закона за частната охранителна дейност. От представеното извлечение от банкова сметка за периода 01.01.2019 г. до 21.07.2020 г. е видно, че ищецът редовно е заплащал дължимите към ответника суми.

Видно от нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 140, том XIV, дело № 2823/2013 г. на Служба по вписванията - гр.Варна, охраняваният обект – вилна сграда, е собственост на ищеца С.Ш..

По делото е представено Удостоверение № УРИ 460000-685/02.04.2020 г. на ОД на МВР-Варна, от което се установява, че ищецът С.Ш. е уведомил компетентните органи, че на 10.12.2019 г. от имота му, описан по-горе е извършена кражба с взлом на движими вещи в т.ч. и на лек автомобил „Субару", рег. № *****.

От материалите приложени по приетия по делото заверен препис от ДП № 581/2019 г. по описа на V РУ на ОД на МВР-Варна, в частност Протокол за оглед на местопроизшествие от 10.12.2019 г., е видно, че при извършения оглед са установени следи от взлом и множество щети в имота в т.ч. скъсани кабели, повредени датчици по сигнално-охранителната система в редица помещения, повредена врата между къщата и гаража, разбита ролетна гаражна врата и др. От приложения Албум със снимки е видно, че е разбита задвижващата система на метална плъзгаща се врата към двора и същата е отворена, счупена е гаражната врата, изтръгнати са поне шест датчика за движение в различни помещения, разкъсани са кабели в таблото за управление и пр.

Страните не спорят, че към момента на процесния инцидент – 09-10.12.2019 г. договорът между страните е бил в сила.

От представените от ответника Анализ на сигналите, получени в

Дежурен оперативен център на „СОД - Варна“ АД и последващо действие на служителите – неподписан и без посочен автор, справка извлечение от “СОД Варна“ АД за периода 09 - 10.12.2019 г. и справка за съобщения от обекта Дом „Нов свят“ за периода от 01.10.2019 г. до 11.12.2019 г., се установява, че на 09.12.2019 г. от процесния охраняван обект са получени две групи алармени сигнали. Първата група е с начало 22:59 ч. и включва „сирена“ (обща аларма) и „саботаж“. В 23:01 ч. отново е получен алармен сигнал „саботаж“. Описана е и втора група сигнали включваща две подгрупи – от 23:37 ч. до 23:40 ч. сигнал „аларма“ и от 01:09 ч. до 02:12 ч. – сигнал „нападение“. Видно от анализа, при първата група сигнали първо са задействани датчици на втория етаж, а след това на първия. При втората група сигнали първо са задействани датчици на първия етаж – срещу вход и гараж и на втория етаж, а след това отново на втория етаж. Посочено е спиране работата на определени датчици и разкъсване на връзки към определени зони, в т.ч. зона 6 „гараж“. Посочено е още, че посещение на екип на място е извършено след получаване на сигналите от първата група и от първата подгрупа на втората група. На сигналите „нападение“ от 01:09 ч. до 02:12 ч. на 10.12.2019 г. (общо 8 на брой) служителите на ответника не са реагирали. В справката извлечение (л.117) са отразени само алармените сигнали от 09.12.2019 г. като към сигнала от 22:59 ч. като причина за алармата е посочено „друго (в забележката)“ и в забележка е посочено „МОЛ М. освободи екипа. На 10.12.2019 г. ще посети обекта и ще се обади“. Към сигнала от 23:37 ч. като причина е посочено „неустановена“ и липсва коментар в забележка, т.е. липсва отбелязване за посещение на екип.

От показанията на свидетеля К.Т.Д. – служител на ответника, се установява, че същият като член на дежурен екип е извършил две посещения в имота на дата 09.12.2019 г. около 23:00 часа и около 23:30 часа. При първото посещения в имота на 09.12.2019 г., служителите на ответника влезли в двора и извършили външен оглед на къщата, при което не констатирали „нарушения по периферията на обекта“. Уведомили дежурния диспечер за констатираното и че обектът е затворен и укрепен отвсякъде, след което изчакали обаждане до материално отговорното лице, което да осигури достъп до обекта. Дежурният диспечер се обадил и казал на екипа да тръгва от обекта, понеже МОЛ няма да осигури достъп до вътрешността на обекта за

оглед. Екипът не установил разбиване на ролетната щора на гаражната врата. Относно второто посещение свидетелят не съобщава за проведен разговор с диспечера по време на огледа. Заявява, че не си спомня дали и двата пъти са изчакали потвърждение за напускане на обекта.

От показанията на свидетеля М.З. М. – посочен в договора като лице за контакт на ответника („МОЛ“), се установява, че късно вечерта на 9-и срещу 10-и декември 2019 г. получил обаждане от „СОД Варна“ АД, че има аларма в имота и бил помолен да отиде, за да осигури достъп до имота. Свидателят помолил, тъй като преди това имало два лъжливи сигнала, да огледат периметъра на имота като дал съгласие да прескочат оградата. След това диспечерът се обадил, че не са установени нарушения или нещо нередно в периметъра на имота. Свидателят помолил да наблюдават с повишено внимание имота и заявил, че на сутринта ще отиде да огледа. На другия ден сутринта свидетелят посетил имота и констатирал, че ролетната врата на гаража виси върху вала, който я задвижва. Целостта на вратата била нарушена, не била затворена докрай и през пролуката в долната част се виждало, че автомобилът липсва. Свидателят излага още, че присъствал на снемането на показанията от паметта на алармата от инженера, изпратен от ответника, и видял, че в 6:58 ч. и 7:58 ч. има аларми, за които не получил обаждане. Свидателят с положителност твърди, че преди посегателството върху имота автомобилът е бил в гаража, който е долепен до къщата. Според свидетеля за автомобила не е имало застраховка „Каско“.

От показанията на свидетеля Н.С.С., който се грижел за двора на къщата на Ш. от години, на 09.12.2019 г., понеделник, автомобилът „Субару“ е бил в гаража.

От показанията на свидетеля К.В.В. – служител в „СОД Варна“ АД, посетил охранявания обект на 10.12.2019 г., се установява, че гаражната врата е била силно увредена с разпръснати части от самата врата и механизма. Свидателят заварил в обекта М.М., който му обяснил че е извършен взлом и липсва колата. Според свидетеля В. датчиците на охранителната система били изрязани и счупени в земята. Вътрешната врата (топла връзка) между къщата и гаража също била разбита. В „лявата стая“ липсвал плазмен телевизор. В къщата имало скъсани или отрязани датчици. Впоследствие разбрал, че са

получавани различни сигнали на 9-ти, може би часове след всичко това. Свидетелят е категоричен, че сигналът при повреда е един, а при проникване друг.

От представените Фактура за покупко-продажба на моторно превозно средство № 24110-830027 от 10.05.2013 г. и Свидетелство за регистрация № 005735219 се установява, че отнетия лек автомобил марка „Субару“, рег. № *****, рама ***** е собственост на „Нови мир“ ООД. Видно от представеното Удостоверение за застрахователна стойност на МПС № 174215/09.09.2020 г., издадено от ЗК „Лев Инс“ АД, застрахователната стойност на автомобила е в размер на 25 600 лева.

От приетия като доказателство протокол за предаване на МПС от 03.06.2013 г., неоспорен от ответника, е видно, че „Нови Мир“ ООД е предоставил в държане на ищеца лекия автомобил „Субару“ с право да го ползва по предназначение и задължение да го поддържа в добро техническо състояние. Уговорено е, че С.Ш. носи пълна отговорност в случай на настъпване на вреди на автомобила, или в случай на кражба, други незаконни отнемания, повреждане или унищожаване, като в тези случаи ползвателят е длъжен да обезщети собственика „Нови Мир“ ООД за всички настъпили вреди.

Видно от решение на общото събрание на „Нови мир“ ООД от 09.10.2015 г. С.Ш. е бил задължен да внесе допълнителна парична вноска в имуществото на дружеството в размер на 541 971,50 лева. От представения от ищеца протокол за прихващане от 02.04.2020 г., подписан между „Нови мир“ ООД и С.Ш. е видно, че страните са констатирали изпълнение на задължението на Ш. за внасяне на сумата 541 971,50 лева. Споразумяли са се, че С.Ш. дължи на „Нови мир“ ООД обезщетение за предадения му за ползване на 03.06.2013 г. и откраднат на 10.12.2019 г. л.а. „Субару“, рег. № ***** в размер на стойността на автомобила, която са определили в размер на 30 000,00 лева. Извършили са прихващане на вземането на ищеца от дружеството за връщане на предоставената временна финансова помощ с вземането на дружеството от ищеца в размер на 30 000,00 лева обезщетение за вреди, с което последното е изцяло погасено. Всички изброени документи не са оспорени от ответната страна, в т.ч. и по отношение на удостоверените

с тях факти.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД е за обезщетяване на имуществени вреди от неточно изпълнение на договор за сигнално-охранителна дейност (СОД) по смисъла на чл. 17, ал. 1 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД), съгласно който сигнално-охранителната дейност е дейност по защита от престъпни посегателства на имуществото на физически или юридически лица, намиращо се в охранявани обекти, при която чрез монтиране, поддържане и използване на сигнално-охранителни известителни системи се осъществява наблюдение на обектите и се реагира на получените сигнали с мобилни охранителни патрули.

Посочената дейност може да бъде извършвана само от търговци, които са получили лиценз по реда на ЗЧОД. Законът предвижда редица изисквания, на които следва да отговарят изпълнителите на СОД. Конкретни правила за извършване на дейността са разписани в Глава II, Раздел III от ЗЧОД и в Глава III, Раздел III от Наредба № 8121з-611 от 11.06.2018 г. на министъра на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 52 от 22.06.2018 г., в сила от 22.06.2018 г.). Анализът на нормативната уредба, регламентираща извършването на СОД води до извод, че се касае за високо специализирана дейност извършвана от професионалисти.

Фактическият състав, от който възниква договорната отговорност, включва виновно и противоправно неизпълнение на съществуващо договорно задължение, вреда, причинна връзка между неизпълнението и вредата. Обхватът на вредите се определя от чл. 82 ЗЗД, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждане на задължението, а когато е установена недобросъвестност на длъжника – обезщетението е за всички преки и непосредствени неимуществени вреди.

Безспорно се установи съществуването на валидно облигационно правоотношение между страните на основание договор за извършване на СОД, сключен в изискуемата от чл. 2, ал. 2 от ЗЧОД писмена форма за

действителност.

Безспорно се установи, че на 9-ти срещу 10-ти декември 2019 г. е извършено проникване с взлом в охранявания обект, собственост на ищеца, при което е увредено имущество, в т.ч. гаражна врата, и са откраднати движими вещи, в т.ч. лек автомобил „Субару“, рег. № *****, рама *****, собственост на „Нови мир“ ООД. Последното се потвърждава от показанията на свидетелите М.М. и Н.С., които съдят кредитира като последователни, непротиворечиви и достоверни.

Проникването в обекта е било регистрирано от монтираната в обекта сигнално-известителна техника на 09.12.2012 г. около 23:00 ч. и в диспечерския пункт на ответника е постъпил сигнал за аларма. Ответникът веднага е реагирал на сигнала и е изпратил патрул, който своевременно е пристигнал на адреса, извършил е външен оглед на охранявания имот и след като не е забелязал нищо нередно е предал събраната информация на диспечера, който от своя страна е информирал лицето за контакт посочено в договора – свидетеля М.М.. Последният, съгласно раздел II, т. 10 от договора, е бил длъжен да предостави възможност на служителите на изпълнителя да извършат проверка за наличието на проникнали лица в обекта. Вместо това М. е информирал диспечера, че ще отиде на обекта на следващия ден и патрулът е напуснал.

Така описаните действия на ответника при получаването на първия сигнал за аларма от обекта около 23:00 ч. на 09.12.2012 г. формално съответстват на поетото съгласно раздел II, т. 5 от договора задължение на изпълнителя да извършва проверка на всички алармени сигнали от сигнално-известителната система на обекта с патрулен екип. Важно е да се отбележи обаче, че около 23:00 ч. са регистрирани три сигнала аларма и два „саботаж“ и то от различни места в къщата – спалня 1 и коридор на втория етаж, като два датчика са спрели да работят, както и хол, кухня и спалня на първия етаж или общо засегнати пет зони (л.116).

Съдът намира, че при толкова на брой сигнали от различни места в обекта, добрият професионалист може да заключи, че не се касае за технически проблем, а е извършено противоправно проникване в обекта. Това се потвърждава изрично от свидетеля В., според когото сигналът при повреда

е един, а при проникване друг. Още повече, че сигнал „саботаж“ означава, че е нарушена целостта на охранителната система – въздействие върху системата, прекъсване на кабел или отваряне на датчик или кутия. Не са налице данни по делото тези обстоятелства да са били обяснени на лицето за контакт свидетеля М.М..

По-сетне, около 23:37 ч. на 09.12.2019 г. алармата на обекта отново е задействана, като този път са активирани нови пет датчика както на първия, така и на втория етаж. В интерпретацията, съдържаща се в представения от ответника без подпис и данни за авторство анализ на сигналите се сочи, че дежурен екип отново е посетил обекта. Същото се твърди и от свидетеля К.Д.. Това обстоятелство, обаче, не е отразено в справката-извлечение от журнала. Посочено е само неустановена аларма. Същевременно в анализа и в журнала не са налице данни лицето за контакт М.М. отново да е било уведомено за задействането на алармата.

Съгласно раздел III, т. 10 от договора изпълнителят е длъжен при проверка на алармен сигнал и констатиране на несанкционирано проникване или нарушение целостта на обекта, да извърши всички позволени от закона действия за опазване имуществото на възложителя, както и за задържане на извършителите.

За да се установи дали е налице виновно неизпълнение на това задължение на ответника, трябва да се види дали е положил дължимата грижа. Изискванията за дължимата грижа спрямо търговците са по-високи отколкото спрямо обикновените граждани. Поначало търговецът отговаря за всяко неизпълнение, освен ако неизпълнението се дължи на непреодолима сила. Мащабът на дължимата грижа зависи също така от вида на задължението, времето и обстановката, в която се изпълнява. Повишената опасност изисква и повишено внимание и бдителност и затова е по-строг мащабът когато задължението са изпълнява в условия на повишена опасност.

Съдът намира, че ответникът не е положил дължимата грижа, съответно е налице виновно неизпълнение на договорните му задължения. Съображенията за това са следните:

Посредством монтираната в обекта сигнално-известителната система в

диспечерския пункт на ответника са били получени достатъчно данни за противоправно проникване в обекта. Алармената система е задействана на два пъти през 30-40 минути практически от всички места в охранявания обект, получена е информация за нарушаване целостта на охранителната система (сигнал „саботаж“).

Въпреки тези категорични данни за престъпно посегателство върху охраняваното имущество, ответникът се е задоволил с извършване на рутинна проверка от екипа за реакция. Известно е, че лицата, извършващи престъпна дейност в повечето случаи са добре подготвени със знания и технически средства, действат дръзко и същевременно умело се прикриват. Екипът е обиколил къщата и след като е осветил с фенерче прозорците е приел, по думите на свидетеля К.Д., че „обектът е затворен и укрепен отвсякъде“. След като екипът е подал тази информация на диспечера, логично тя е достигнала в този вид и до лицето за контакт М.М.. Това лице, обаче, не е професионалист, не разполага с пълни данни за случващото се със сигнално-известителната система и напълно естествено не осъзнава сериозността на положението, поради което и вероятно на база предишен опит с „фалшиво“ задействане на алармата, е пожелало да отложи посещението до обекта за следващия ден, а диспечерът е приел, че е налице отказ да осигуряване на достъп без да обясни, че се касае за противоправно проникване в обекта.

При следващото задействане на алармата около 23:37 ч. отново е налице виновно неизпълнение на задълженията от страна на ответното дружество. Най-напред, служителите, за чието обучение ответникът отговаря, би следвало окончателно да са разбрали, че се касае за действително проникване в обекта, а не за някакъв технически проблем. На следващо място, ответникът не е освободен от задължението отново да се обади и да обясни на лицето за контакт на възложителя, че се извършва престъпно посегателство върху охраняваното имущество и да поиска осигуряване на достъп до вътрешността на обекта, което видно от приобщените по делото доказателства не е сторено. И накрая, предвид сериозността на положението – задействане на почти всички датчици на алармата и сигнали „саботаж“, като на практика, видно от приложената преписка по досъдебното производство цялата алармена система е била извадена от строя, ответникът е следвало да потърси съдействие и от органите на МВР. Начинът, по който ответникът е

пренебрегнал сигналите сочещи противоправно проникване в обекта, обезсмисля монтирането и поддръжката на охранителна техника. Договорът за охрана е безполезен, ако действията на охранителите се свеждат само до протоколни посещения и огледи без да се извърши задълбочен анализ на обстановката и едва когато е сигурно, че може да се изключи версията неправомерно проникване в обекта, да се приеме, че „обектът е затворен и укрепен отвсякъде“.

Нещо повече, бездействието на ответника е продължило през цялата нощ независимо от получаването на нови и нови сигнали „нападение“. Служителите на ответника би следвало да са достатъчно обучени, за да разберат, че с оглед на предишните сигнали и при липса на лице в къщата, което да натиска паник бутон, сигналите „нападение“ са резултат от разкъсани кабели по системата и настъпващи в резултат от това къси съединения, които симулират задействане на паник бутон. Още повече, че сигналите се получават след като на практика цялата алармена система вече е разбита.

Липсата на реакция на сигналите постъпили след полунощ също е израз на виновно неизпълнение на задълженията по договора. След като около полунощ, след втория получен сигнал в 23:37 ч., екипът за реакция е посетил обекта и не е установил следи от взлом, то разбиването на гаражната врата е станало около или след 0:00 ч. на 10.12.2019 г. При реакция на първия сигнал, получен в 1:09 ч., би се предотвратила кражбата, ако все още не е завършена, или, евентуално, би се установило и при обикновен външен оглед, че е извършен взлом и биха могли да се извършат незабавни оперативно-издирвателни действия от полицията, съответно да се намалят вредите от престъплението. Ето защо, евентуална реакция на сигнала от 1:09 ч. също би могла да предотврати престъплението или да спомогне за разкриването му.

По възражението на ответното дружество, че не носи отговорност съгласно раздел II, т. 10, изр. 2-ро от договора за охрана съдът намира следното:

Исключването на отговорността на длъжника поради поведението на кредитора е закрепено в чл. 83, ал. 2 от ЗЗД, според който длъжникът не дължи обезщетение за вредите, които кредиторът би могъл да избегне, като

положи грижи на добър стопанин. Когато кредиторът е могъл да избегне вредите от неизпълнението, или да ги ограничи, полагайки грижата на добрия стопанин, договорна отговорност за длъжника, съгласно чл. 83, ал. 2 ЗЗД, въобще не възниква. Дължимото от кредитора необходимо съдействие може да се прояви както в хода на самия процес на изпълнение, така и в хода на завършване на изпълнителната дейност, но за да породи предвидените от законодателя правни последици липсващото кредиторско съдействие трябва да е единствената причина за неизпълнението на длъжника, т.е. да е каузално спрямо причинената му конкретна вреда (Решение № 10 от 8.08.2016 г. на ВКС по т. д. № 2393/2014 г., II т. о., ТК).

В случая е безспорно, че след постъпване на първата група алармени сигнали около 23:00 ч. на 09.12.2019 г. представител на ищеца не се е явил на обекта за да осигури достъп до помещенията в къщата. Не се установи, обаче, че при следващото задействане на алармата в 23:37 ч. представителят на ищеца отново е бил известен за това, респ. че е отказал да посети обекта. Същевременно, при второто посещение на дежурния екип гаражната врата все още не е била разбита, респ. вредите, предмет на предявения иск не са били настъпили. Следователно, поведението на ищеца не се намира в пряка причинна връзка с настъпилите вреди. Същите са настъпили едва след второто или следващите задействания на алармата, за които обаче представителят на ищеца изобщо не е бил уведомен, респ. не е имал задължението да осигури достъп до помещенията в сградата.

Ответникът е възразил още, че съгласно Раздел V, т. 1 от договора не дължи обезщетение за вреди при наличие на имуществена застраховка или дължи такова в размер до 1 000 лева при липса на такава.

Ограничаването на отговорността за вреди от неизпълнението в сключения между страните договор произвежда действие само в случай, че длъжникът не е действал умишлено или с груба небрежност (арг. от чл. 94 от ЗЗД). Ето защо, следва да се отговори на въпроса за формата на вина, при която е действал ответникът.

За разлика от наказателното право, гражданският закон не прави разлика между пряк и евентуален умисъл, съзнавана и несъзнавана непредпазливост. Критерият за обосноваване на една или друга форма на вина

е наличието на знание или незнание у длъжника, че следването от него поведение е противоправно. Значение има фактът на недобросъвестност или добросъвестност на длъжника.

Ответникът е имал всички основания да приеме, че се касае за нерегламентирано проникване в охранявания обект, но не е предприел нищо повече от рутинна проверка. Дежурният диспечер е възприел алармените сигнали, в т.ч. „саботаж“, имал е информация, че част от датчиците са спрели да работят още при първата група сигнали, както и че при втората група сигнали се разкъсват връзки към още охранявани зони, в т.ч. гараж. След 1:00 ч. на 10.12.2019 г. са получени още множество сигнали. Така получените сигнали са напълно достатъчни за констатиране на несанкционирано проникване и нарушение целостта на обекта, тъй като както отбелязва свидетелят В. сигналът при повреда е един, а при проникване друг, но ответникът не е изпълнил задължението си да извърши всички позволени от закона действия за опазване имуществото на възложителя, както и за задържане на извършителите. Не е уведомил и органите на МВР.

Ето защо, и съгласно чл. 82, изр. 2-ро от ЗЗД, съдът приема, че ответникът е бил недобросъвестен и отговаря за всички преки и непосредствени вреди от неизпълнението на договора

Обстоятелството, че екипът на ответното дружество е посетил обекта във времето за реакция по Раздел I, т. 1.3, не го освобождава от отговорност по силата на Раздел V, т. 2.1 от договора, тъй като имуществото не е било отнето в рамките на пет минути от задействане на алармите, а много след това.

Относно вредите:

Отношенията между собственика на лекия автомобил и ищеца следва да се квалифицират като такива, произтичащи от договор за заем за послужване. Съгласно чл. 244 от ЗЗД заемателят за послужване е длъжен да се грижи за вещта като добър стопанин, като предпочита нейното запазване пред запазването на своите вещи. При неизпълнение на тези задължения заемателят дължи обезщетение и за вредите, настъпили поради причини, за които той не отговаря, освен ако докаже, че те биха засегнали вещта и при

неговата изправност (чл. 244, ал. 3 от ЗЗД).

Съгласно цитираните общи правила ищецът би могъл да се освободи от отговорност за вредите, настъпили в патримониума на собственика на автомобила в резултат от действията на трети лица, а именно извършителите на кражбата. Респективно, ответникът не би бил отговорен за вреди, за които ищецът не дължи обезщетение на собственика.

Правилото на чл. 244, ал. 3 от ЗЗД е диспозитивно. Страните могат да уговорят длъжникът да носи отговорност и за вреди причинени от трети лица. В случая, съгласно изричната уговорка в протокола от 03.06.2013 г. между собственика на вещта „Нови мир“ ООД и ищеца Ш., последният се е задължил да отговаря и в случай на кражба, повреждане и унищожаване на предоставения му за ползване лек автомобил. Уговорена е по-голяма грижа от дължимата. Ответникът не е оспорил валидността на тази уговорка, както и нейното съществуване към момента на извършване на кражбата и обезщетяването на собственика, поради което, доколкото не се касае за прилагане на императивна материалноправна норма съдът приема, че за ищеца е възникнало задължение да обезщети собственика на автомобила за претърпяната вреда.

С извършването на прихващане на вземането на „Нови мир“ ООД за вреди от процесната кражба със вземането на С.Ш. за връщане на предоставена на дружеството допълнителна парична вноска, ищецът се е обеднил до размера на дължимото на собственика обезщетение, доколкото в този размер е намалял активът на неговото имущество. Ответникът не е оспорил съществуването на насрещното вземане на ищеца нито валидността на извършеното прихващане. Макар и същите да се доказват единствено с частни документи, изходящи от ищеца, респ. от съдружниците на „Нови мир“ ООД, тези документи не са правно нищо. Същите доказват съдържащите се в тях волеизявления и въпреки, че нямат висока доказателствена стойност по отношение на удостоверените с тях факти, при липса на оспорване от ответната страна и при липса на други доказателства, върху които съдът да изгради вътрешното си убеждение, следва да се приеме, че действително е налице загуба за ищеца, изразяваща се в намаляване на неговото вземане от „Нови мир“ ООД в резултат от извършеното прихващане до размера на

стойността на лекия автомобил.

Ищецът носи тежестта да докаже размера на вредата, която е претърпял. Тази вреда не може да надвишава стойността на откраднатия автомобил.

По делото е представен протокол за прихващане от 02.04.2020 г. между „Нови мир“ ООД, представлявано от С.Ш. и самия С.Ш., в който страните са определили стойност на откраднатия автомобил в размер на 30 000 лева. Така определената стойност от самия ищец има характер на твърдение и не е достатъчно доказателство за действителната стойност на автомобила. Видно от представеното по делото удостоверение за застрахователна стойност, същата е в размер на 25 600,00 лева. Съдът приема, че вредата, която е претърпял собственикът на процесния автомобил „Субару“, рег. № *****, е именно в този размер и ищецът не е имал основание да изплати по-висок размер на обезщетение. Разликата до уговорените в протокола от 02.04.2020 г. 30 000 лева следва да се счита за недължимо платена от ищеца, поради което ответникът не следва да носи отговорност за нея.

Ето защо, съдът намира иска за заплащане на обезщетение в размер на стойността на откраднатия лек автомобил за основателен до размер на 25 600,00 лева.

По отношение на иска за заплащане на стойността на гаражната врата в размер на 2 750,00 лева, съдът намира следното:

Съгласно изричната уговорка в Раздел V, т. 2.4 от договора от 25.08.2014 г., изпълнителят не носи отговорност за щети по периферията на обекта – счупени врати, прозорци, витрини и външни тела като климатици, табели и други. В случая се касае за счупена гаражна врата.

Тълкувана по правилата на чл. 20 от ЗЗД уговорката следва да се разбира в смисъл, че по периферията на обекта липсва монтирана сигнално-известителна техника и евентуални вреди по описаното имущество настъпват преди да се е задействала охранителната система. Следователно и изпълнителят не би могъл да отговаря за такъв вид вреди.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че увреждането на гаражната врата е станало не при проникването в обекта, а

преди или при неговото напускане от извършителите на деянието. Нито при първото, нито при второто посещение на дежурния екип е констатирано увреждане на гаражната врата. Освен това е видно, че вратата е увредена отвътре – счупен е механизмът и електродвигателя и частите са изхвърлени в съседния имот.

Следователно не се касае за външно увреждане на врата, за което изпълнителят не носи отговорност, а за увреждане отвътре, което е станало след проникването в гаража през вътрешната врата (топла връзка), която също е била разбита. Ето защо, съдът намира, че ответникът е отговорен и за тези вреди.

Въпреки възложената му доказателствена тежест ищецът не доказва стойността на увредената гаражна врата. Представената фактура е за закупуване на нова врата, поради което не може да бъде взета предвид. Не се събраха доказателства за техническата спецификация на увредената врата. Ето защо, съдът приема за доказана базовата стойност на врата от увредения тип – ролетна щора с мотор, посочена в представената от ищеца оферта на Ролпласт (л. 32), която е в размер на 1345 лева. За разликата до 2750 лева искът ще се отхвърли като недоказан по размер.

Отговорност за разноски.

На осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК ищецът има право на сторените съдебно-деловодни разноски съразмерно на уважената част от иска. Съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за извършването им, същите възлизат на 2 910,00 лева, от които 1 600,00 лева заплатено адвокатско възнаграждение и 1 310,00 лева държавна такса. Ответникът е направил искане за присъждане на разноски в размер на 1580,00 лева. При това положение ищецът има право на сумата 2 394,20 лева, а ответникът на 280,06 лева съразмерно на отхвърлената част от исковете. След извършена компенсация на ищеца ще се присъди сумата 2114,14 лева.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОСЪЖДА „СОД Варна" АД, ЕИК 103136921, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Бузлуджа" №15, **да заплати** на С. Ю. Ш., роден на 01.08.1963 г., гражданин на Руската федерация, сума в размер на **25 600,00 лева**, представляваща стойност на противозаконно отнет на 09-10.12.2019 г. лек автомобил марка „Субару", рег.№ *****, рама *****, с която сума ищецът С.Ш. е обезщетил собственика на лекия автомобил, **и** сума в размер на **1 345,00 лева**, представляваща стойността на увредена на същата дата гаражна врата на имот с идентификатор 10135.2516.2129.2, находящ се в гр.Варна, *****, в поземлен имот с идентификатор 10135.2516.2129, като обезщетение за претърпени имуществени вреди от неизпълнение на Договор № 274511235/25.08.2014 г., изменен с Анекс от 27.05.2015 г. и Анекс от 13.07.2016 г., на основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, ведно със законната лихва за забава върху присъдените суми от датата на подаване на исковата молба – 15.09.2020 г., до окончателното издължаване, като **отхвърля** исковете за разликата до предявения размер от 30 000,00 лева по първия и до 2 750,00 лева по втория иск като неоснователни.

ОСЪЖДА „СОД Варна" АД, ЕИК 103136921, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Бузлуджа" №15, **да заплати** на С. Ю. Ш., роден на 01.08.1963 г., гражданин на Руската федерация, сумата **2114,14 лева** съдебно-деловодни разноси на осн. чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____